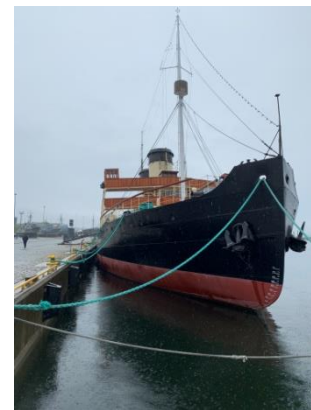

Idén Észtországba látogathattam el az Erasmus+ program keretein belül. Mivel már korábban részt vettem cserediák programban így nagyjából tudtam mire számíthatok, így nem izgultam, mert tudtam, hogy nagyon jó lesz, és új embereket ismerhetek meg. A repülőgép Tallinba tett le minket, ahol először elmentünk egy kikötő múzeumba, mert meg kellett várnunk a belgákat, hogy együtt menjünk át Tartuba busszal. A múzeumban hajókat, tengeralattjárókat és a tengerészetben használatos fegyvereket nézhettünk meg. Nagyon érdekes volt, mert egy tengeralattjáróba és egy hajóba is be tudtunk menni, ahol részletesen meg tudtuk nézni, hogyan épül fel egy hajó egészen a motortól a konyháig. Másnap a nap nagy részét Viljandiba töltöttük ahol megnéztünk egy templomot, egy váromot és gyönyörködtünk a tájban miközben sétáltunk.

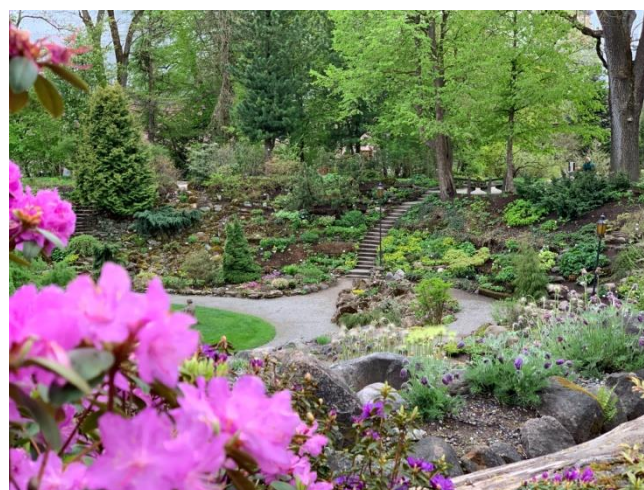

Miután visszaértünk Tartuba még bőven volt időnk így sétálgattunk és csináltam lángost a családnak, hogy ők is meg tudják kóstolni, mivel ők még nem voltak Magyarországon. Örültek neki és nagyon ízlett nekik.

Következő naptól kezdődött az iskola, amit azzal kezdtünk, hogy bemutatták nekünk az iskolát és sokkal nagyobb volt, mint azt kintről gondoltuk. 3D-s nyomtatóik, hatalmas terméik és még iskola múzeumuk is van, amiben az intézmény múltját nézhettük meg. Miután csoportokba rendeződünk (persze németek, belgák, észtek és magyarok vegyesen) 3 téma közül választhatunk, amiről a hét végére videót kellett csinálnunk. A hét folyamán több előadás volt (pl.: öko-konyha, bioélelmiszerek vagy akár a fair trade), amik még több információval láttak el bennünket a kisfilmünkhöz. Egyik nap ellátogattunk egy étel bankba, ahol az ő munkájukról tudhattunk meg többet és azt is, hogy hogyan működik ez a dolog Tartuban. Nagyon érdekes volt számomra, mert én ilyet most láttam először belülről.

Hétfőn délután volt a Food court, ahol minden nemzet bemutatott pár dolgot a hazai ízekből. Mi csináltunk kis falatokat piros arannyal és téli szalámmal, hoztunk csokit és itt is készítettem lángost. Mindenkinek nagyon ízlett a lángos és vitték, mint a cukrot. Nagyon jó volt nézni, hogy ennyire ízlett nekik, amit csináltam. Sokat nem voltam kint a konyhából, mert szerettem volna én befejezni, amit elkezdtem és a többi nemzet ételét én már tavaly megkóstoltam Belgiumban így nem volt újdonság számomra. Megint bebizonyult, hogy mennyire kedvesek és törődők az észtek, mert aki engem fogadott és egy másik észk is hozott be nekem azokból, amik kint voltak. A Tanár úr is nagyon kedves volt, mert felajánlotta, hogy levált, hogy én is lényegében részt tudjak venni rajta, de miután gyorsan körbenéztem és megkóstoltam pár dolgot rájöttem, hogy többet úgy se nagyon ennék így visszamentem és folytattam, amit szívvvel, lélekkel csináltam. Bárkitől kérdeztem nagyon ízlett nekik és főleg a némettanár odáig volt meg vissza és még azt is mondta, hogyha Németországban árulnám, biztosan meggazdagodnék belőle. Utána volt még időnk így elsétáltunk az egyetem botanikus kertjébe ahol élveztük a természetet és gyönyörködtünk abban, amit láttunk.

Egyik nap ellátogattunk az iskolai programok után Taevaskojaba ami nekem az egyik kedvencem volt, mert annyira gyönyörű volt a természet, hogy ilyen még nem láttam. Nehéz lenne szavakkal leírni azt a látványt így inkább képekkel mutatom meg. Volt egy patak, aminek a vize iható volt és a legenda úgy tartja, hogy ami itt folyik víz az jó a szemnek. Kellemesen hideg volt és finom. Mikor már az erdő közepe fele jártunk egy rögtönzött pikniket tartottunk aztán indultunk vissza, hogy elérjük a buszt.

Másik nap iskolai programként ellátogattunk egy farmra, ahol tudomást szereztünk róla hogyan élnek, mit csinálnak a mindennapjaikban és ebbe az egész folyamatba. Megmutatták miket készítenek és körbenéztünk a farmon. Utunk következő állomása a Meenikunnoba vezetett, ami egy mocsár. Túl sokat nem tudok róla mondani inkább megmutatom.

Összességében egy nagyon jó hetet töltöttem el Észtországban, ahol új barátokat szereztem és élveztem a természet nyújtotta szépségeket. A program nyújtotta előadásokból és kirándulásokból sokat tanulhattam és remélem, fogom tudni majd alkalmazni azokat. A legjobban a Food court, Taevaskoja és a néptánc koncert tetszett ahol a cserediák párom is táncolt. Tartu a csendességével, a természet közelségével és az emberek kedvességével, nyitottságával beolta magát a szívembe. Nehezen mentünk el és engedték el ezt az egészet, mert mindenkinek egy maradandó élményt szerzett ez az út. Nem csak észt, belga és német barátokat szerezhettünk, hanem magyarokat is, mivel a cserediák program előtt nem ismertük egymást. Nagyon jóba lettünk és egy összetartó csapat keletkezett és biztos vagyok benne, hogy utána is fogjuk tartani a kapcsolatot, mint a magyarokkal, mint az észtekkel.

Ágrez Balázs